

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Jncipit solemne opus expositionis Euangeliorum
dominicalium tocius anni reuerendi magistri Alberti de
Padua ordinis frat[rum] heremitaru[m] sancti Augustini**

Albertus <de Padua>

Vlme, 1480

Tertia pars

urn:nbn:de:hbz:466:1-30888

Sermo

corpi et post hoc regni celestis gloriam facti confirmat exemplo
Dei ostendit humanam fragilitatem: et audientes discipuli: petrus
constat se hanc vocem audisse in secunda canonica. Hanc vocem
nos audimus de celo allatam. cum essemus in monte sancto cum
eo: ceciderunt in faciem suam: quia humana fragilitas ut dicit Hieronimus.
conspicuum maiorem glorie sustinere non potest: et timuerunt valde.
ad hanc vocem ut dicit Eusebius. fugerunt prophetae. ceciderunt apostoli
et timuerunt tonitruum quidem terribile fuit. unde ex ipsa voce terra
sub ipso tremuit. **N** Sed querit hic Crisostomus. Quare discipu-
li tamen timuerunt audita voce. cum non inueniant aliquem timuisse christo
baptizato quando eadem vox intonuit. et respondet quod multe dispo-
sitiones erant hic in terrorem que ibi non fuerunt. scilicet solitudo al-
titudo montis. locus secretus et occultus. silentium multum et tras-
figuratio stupore plena lumen purum et nubes extensa. erant etiam
quali attoniti ex visione prophetarum. unde facile terri sunt audien-
tes voces et nullum videntes. Deinde ponit apostolorum confortatio:
et accessit ihesus: iazablata claritate transfigurationis. resoluta
nube. et prophetis regressis ad suas mansiones: et tetigit eos: ut
tactu efficacissimo eos confortaret: dixitque eis: ut etiam verbis con-
fortaret consolatoris: Surgite et nolite timere: dulcis amicus
est christus. qui pie consolatur et potenter adiuvat: leuantes autem oculi
suos quos in terra defixerant: neminem viderunt nisi solum
ihesum: et eum in consuetudinem videtur figura. Nam secundum Hieronimum. ad voces
patris fugerunt prophetae. quia si presens fuisset. dubium esset forte an de
altero eorum vel de christo illud deberet intelligi. Sic est filius meus
dilectus in quo mihi bene complacui etc.

Tercia pars.

Eratio cum dicit. Et descendentibus. Tangit mandatum
visionis occultande. unde dicit: et descendentibus illis
de monte: forte dolebant petrus descendere qui dixerat
bonum est nos hic esse: precepit illis ihesus dicens: cuius pre-
cepto erat obediendum. paulo enim ante dixerat deus per ipsius
audite: nemini dixeritis visionem: admirabilem. gloriosam. et ve-
nerabilem: donec filius hominis: qui paulo ante dictus est filius dei
a mortuis resurgat: in quo suam predicat mortem et resurrectionem.
Nota quod plurimi sunt cause quare precepit ut nemini dicerent.
Primo secundum Hieronimum. ne dictum esset incredibile propter rei magni-
tudinem. Secundo ut dicit Theodorus. ne scandalizarent homines audi-
entes de christo tam gloriosa. qui visuri eum erant crucifixum.
Tercio secundum Remigium. quia si maiestas illius fuisset divulgata
in populo plurimi impedissent passionem eius. Quarto secundum Hilarium

quia tunc debebant esse testes diuinitatis christi tunc spūlando
fuisent pleni. Quinto hūc Dam. qz alij discipuli xpi adhuc im
pediti fuissent tristati qz hanc visionem nō vidissent et iudas
magis fuisset incitatus ad pditionem saluatoris. Sexto qā re
surrectio xpi fuit dubitabilis multū. ideo reseruata fuit ista vi
sio illo tpe diuulganda qn maxime oportebat ipsi resurrectioni
testimoniū adhibere cui prestabat argumentū non modicū ipa
gloria transfigurationis. verba em̄ suo tempe dicta sunt aurea
prolata lingua argentea. Proū. 25. mala aurea in lectis argē
teis qui loquitur verbum in tempe suo. Rogemus ergo deū.

Vnica Tercia quadregesime Sermo. xxi

Rat ihesus eijciens demoniū et illud erat mutum
Luc. 11. hoc idem legit Mat. 12. et Mar. 3. Sicut p
potentiam opprimunt rebelles. ita p sapientiā fal
sarij vincunt ex quadruplici victoria merito qui
libet est laude dignus. vnde saluator noster potenter eijcit de
mones. et sapienter falsam dñtavit calūniā. ideo mulier que
dam deuota in fine hui⁹ euangelij in laudem ipsius prorupit.
In quo euangelio premittit xpi potentia inuincibilis. cui nihil
resistit. deinde additur eius sapia inestimabilis qua oīa inspicit
ibi: Ipse autē ut vidit: Ultimo postponit ipsius laus venerabi
lis in qua fides pficit ibi: factū est autē cū hxc diceret etc. R
Circa primū duo tangunt. primū ē miraculi opatio: Erat ihs
eijciens demoniū: demoniū interpretat pitus et accipit p malo
spiritu qui multis astucijs et cautelis atqz fraudibz eductus est
ut fallat et decipiat. Vnde de ipso d Gene. 3. Serpens erat cal
lidior et astucior cunctis animantibz terre. Nota qz demon primo
eijectus fuit de celo empirio in quo stare nō poterat ppter suā
supbiam. Eze. 28. Eieci te de monte sancto meo. Cedit autē p
nostra veratione in terrā. ppter qd in eiectione ipsius audit⁹ ē
in celo clamor angeloz Apoc. 12. ve terre et mari qz descendit
diabolus ad vos hñs iram magnā sciens qz modicū tps habet
Diabolus autē in mundo isto tria sibi subripuit a qui bus iterū
eijcit eū xps. Primo diuinū honorē per cultū ydolatrie. a quo
illum eiecit xps merito sue passionis. Joh. 12. Nunc princeps
huius mōdi eijcietur foras. Et Zach. 13. Auferam inquit spūm
imundum de terra. Secdo tanqz crudelis tyrānus subripuit sibi
dominiū corporis hominis. quia etiam corporaliter verabat
hoies. sed eiecit illū xps diuinitatē impio Mat. 1. curauit mltos
qui verabant varijs languoribz. Et demonia multa eijciebat.